

НОВОРІЧНІ КЛОПОТИ

Київ – 2069 рік

Новорічний подарунок вона вирішила зробити собі сама. Для цього справно поповнювала рахунок в роботехнічній компанії «Софія». Їх офіс виглядав не надто привабливо: підфарбований фасад старої 16-поверхівки та малопомітна голографічна вивіска. Нудьгуючи перед вічком міні-камери, вона мусила роздивлятися графіті, що густо вкривали стіни. Нарешті двері відчинилися. Обстановка всередині також не вирізнялася оригінальністю: стилізація під хайтек, послужливо байдужа секретарка і кіб-охоронець, що втупився в одну точку. Співробітники натужно зображували привітність і службове завзяття. З оглядкою на дату, в кутку зеленіла пластикова ялинка в світловому мереживі, генеруючи синтетичний аромат «Свіжа хвоя».

Біля кабінету шефа розміщала мармурова статуя легендарної «Соні», роздрукована на 4D-принтері. Розповідають, що у минулому сторіччі на стіни чіпляли Леонардову «Джоконду», намальовану ... значками принтера. Така атрибутика не претендувала на високе мистецтво, а скоріше демонструвала можливості місцевих програмістів.

Перед святами клієнтів побільшало і їй довелося чекати менеджера, гортаючи проспекти. Сторінки рясніли рекламою останніх моделей і пропозиціями апгрейда застарілих зразків: від прибиральниць – до економок; від секретарів – до менеджерів; від охоронців – до бодігардів.

Були й оригінальні пропозиції, наприклад «благородні супутники» для супроводу на сімейні вечори та зустрічі випускників, а також весільний ексклюзив – генерал космофлоту в парадній формі.

Прейскурант послуг з оренди біоклонів та андроїдів маячив на видному місці поруч зі «Схемою евакуації при пожежі». Все чинно і благопристойно: прибирання, дрібний ремонт, допомога по господарству. Щоправда, деякі позиції не афішувалися. Дарма. Вони були вельми цікавими. Наприклад, місцеві умільці допрацювали пакет «Щаслива господиня», адаптувавши домашніх помічників до всіх принад сімейного життя.

Власне, така корекція не виглядала надскладною: лише розширення психосоматики. Загроза чатувала з іншого боку: не дрімали податківці та, що небезпечніше, – організації по захисту клонів. У разі викриття, фірма могла натрапити на штрафні санкції чи навіть на відкликання ліцензії. Тому на подібну «оренду» могли розраховувати тільки перевірені клієнти.

За ризик доводилося доплачувати, та орендований клон з бонусною програмою був оптимальним рішенням. Клопоту з ним небагато: брикет поживної суміші двічі на день і висока «готовність до використання». До того ж клони мали незаперечні переваги: не дзижчали сервомоторами як андроїди, та не хропіли вві сні, як люди.

У підсумку все складалося до вигоди обох сторін: фірма отримувала дохід, а втомлені від самотності замовниці надійних і небагатослівних партнерів. Тут навіть вимальовувалася економія: кібер-жигало представницького класу коштували скажених грошей, а економ-класу (при відчутному зниженні якості) обходився ненабагато дешевше. Чоловіки? Ця категорія, з урахуванням накладних витрат, стала майже недоступною. У натуральних ціла купа забанок! Адже їх потрібно годувати, розважати, водити в ресторани... І при цьому – ніякої гарантії! А ще – чутки! В їхньому науковому колективі це найнеприємніше ...

* * *

«Подарунок» прибув наступного вечора в фірмовому фургоні зі стилізованим зображенням «Соні» на дверцятках. Перед господинею постав худорлявий хлопець з блідим обличчям та млосними, але байдужими очима. Зовні «гальмівний», навіть для клона. Тільки й зміг вимовити: «Привіт! Ви – гарна. Я... Мене звали Вася». Вона хмикнула, списавши все на нерозторопність тренера-лінгвіста.

Не забарившись, вони приступили до справ. З навесами кухонних шафок та прикрашанням ялинки він упорався на трійку з плюсом, а з ремонтом розетки вийшло непорозуміння, доведеться, звично, доробляти самій. Дивно, але її кішка Ася – розумниця, вона клона «визнала», терлася біля його ніг і зрадницьки муркотіла.

Васю неочікувано зацікавили її паперові книги, які він узявся гортати. Причому вибирав фантастику, що абсолютно не в'язалося зі смаками цієї категорії. Клони, за визначенням, «не розуміють» казок, вигадок, абстракцій, а тут ... фантастика. «Може їм вже прошивають тонкі емоції», – ще подумала вона.

Покінчивши з господарськими справами, хазяйка рішуче попрямувала до спальні, а Вася слухняно плентався за нею. Як вона й передбачала, підготовка клона залишала

бажати кращого... Довелося самій поповнювати його навички. При цьому через обмежений час «на все про все» без усіляких церемоній. Поступово справа пішла на лад. Можливо, став у нагоді її викладацький досвід, а може клон виявився здібним учнем. Розчулившись, вона навіть кілька разів назвала його «мій зайчик» (не інакше, як під впливом реклами довгограючих батарейок ...) Потім вона швидко заснула, без звичної порції снодійного.

Ранком її розбудив сторонній шум. Поруч нікого не було. З огляду на тариф гарячої води вона кинулася в душу. Але й там було пусто...

Ні, криміналом тут і не пахло. Клон не зник, прихопивши колекцію антикварних мобілок (де був рідкісний екземпляр – «чоловічий» «Еріксон» з бічною антеною). Ситуація була прозаїчною. «Зайчик» у одних джинсах маячив на кухні біля холодильника, поглинаючи їжу. І це були не брикети з поживною сумішшю, а заготовки на свято. У банці лишилося ледь половина огірків, а «шуба» на блюді з одного боку була обгризеною. Поруч «вишивала» Ася, явно розраховуючи на свою частку.

Не тільки включене світло, а й спалах Надної не змусили б Васю перервати своє заняття. Тим більше, що він дістався до миски з олів'є. З набитим ротом говорити було важко, але вона розібрала, що він... студент 3-го курсу Політехніки. Стипендія невелика, ось деякі спудей й підробляють «на фірмі, типу, клонами».

Як не дивно, визнання вона вислухала спокійно і не стала погрожувати поверненням авансу і відшкодуванням моральних збитків.

– Гарзд, студенте, – поблажливо посміхнулася, – доїдай...

Схоже, полум'яні борці зі секс-експлуатацією клонів поки що можуть спати спокійно. ■

Юрій Симонов

